

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף ב ע"ב
הקב"ה וכל צבא השמים ירדו עם ישראל לגלות

אָמַר רַבִּי יִצְחָק: מָה שְׁכָתוּב
"עַל הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי".
אֲלֵא, הֵם אֵלוֹ הַהָרִים הָרָמִים
שְׁבַע עוֹלָם, וּמִי הֵם אֵלוֹ הַהָרִים
הָרָמִים, הֵם בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז, וְעַתָּה הֵם
יורָדִים בְּגָלוּת, וְרַחֲמִים עַל
עָרְפָם, וַיִּדְיָהֶם קְשׁוּרוֹת
לְאַחֹר, וּכְשֶׁבִאוּ לְגָלוּת
בְּבָל, חָשְׁבוּ שְׂאִין לָהֶם קִיּוּם
לְעוֹלָם, כִּי הַקְּב"ה עֲזָב
אוֹתָם, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ עוֹד בָּהֶם
לְעוֹלָם.

וְשִׁנִּינוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמֻלְיָא
שְׁלוֹ, וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת, וְכָל חֵילוֹתָיו
וּמַחְנוֹתָיו וּגְדוּלָיו וְכָל חֵיל
הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר לָהֶם: מָה אַתֶּם
עוֹשִׂים כָּאֵן? וּמָה בְּנֵי אֱהוּבֵי
בְּגָלוּת בְּבָל, וְאַתֶּם כָּאֵן?
קוּמוּ רְדוּ כְּלַכְּסֵם לְבָבְל, וְאַנִּי
עִמָּכֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מג)
כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
בְּבָלָה וְגו'. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
אֵלֶּה כָּל הַמְּרַכְּבוֹת וְהַמַּחְנוֹת

אֲד"ג דִּתְנִן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָאִי דְכָתִיב, (ירמיה ט')
עַל הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי. אֲלֵא, אֵלִין
אֵינוֹן טוֹרְיָא רַמְיָא דְעַלְמִין. וּמֵאֵן אֵינוֹן טוֹרְיָא
רַמְיָא, אֵינוֹן, בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז
וְהַשְׁתָּא הוּוּ נַחְתִּין בְּגָלוּתָא, בְּרִיחְיָא עַל קְדֻלְיָהוֹן
וַיִּדְיָהוֹן מְהִדְקוֹן לְאַחֹרָא. וְכֹד (הוּוּ עֲאֵלוֹ) בְּגָלוּתָא
בְּבָבֶל, חָשִׁיבוּ דְהָא לִית לָהּ קִיּוּמָא לְעַלְמִין, דְהָא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂבִיק לֹון, וְלֹא יִשְׁגַּח בְּהוֹן
לְעַלְמִין.

וְתַנִּינוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵי־יָא שְׁעַתָּא קָרָא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל פְּמֻלְיָא דִּילִיָּה, וְכָל
רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְכָל חֵילִיָּה וּמִשְׁרִיתִיָּה, וְרַבְּרַבְּנוּ,
וְכָל חֵילָא דְשְׁמַיָּא, וְאָמַר לֹון, מָה אַתּוֹן עֲבַדִּין
הָכָא, וּמָה בְּנֵי רַחֲמַי בְּגָלוּתָא דְבָבֶל, וְאַתּוֹן
הָכָא, קוּמוּ חוֹתוּ כְּלַכּוֹן לְבָבֶל, וְאַנָּא עִמָּכֹון. הָדָא
הוּא דְכָתִיב, (ישעיה מ"ג) כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
בְּבָלָה וְגו'. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבָלָה, דָּא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כּוּלָם, אֵלִין כָּל
רְתִיכִין וּמִשְׁרִיין עַלְאִין.

בְּבָלָה - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כְּלָם -
הַעֲלִיּוֹנִים.

כְּשִׁירְדוּ לְבָבֶל, נִפְתָּחוּ
 הַשָּׁמַיִם, וְשָׂרְתָה נְבוּזָא
 קְדוּשָׁה עַל יְחֻזְקָאֵל, וְרָאָה
 כָּל מַה שְּׂרָאָה, וְאָמַר לָהֶם
 לְיִשְׂרָאֵל: הֲרִי אֲדוֹנֵכֶם כָּאוּ,
 וְכָל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם
 וּמִרְכָּבוֹתָיו שָׁבְאוּ לְדוֹר
 בִּינֵיכֶם. לֹא הֶאֱמִינוּ לוֹ, עַד
 שֶׁהֶצְטַרְף לְגִלּוֹת כָּל מַה
 שְׂרָאָה, וְאָרָא כָּךְ, וְאָרָא כָּךְ.
 וְאִם גָּלָה יוֹתֵר - כָּל מַה
 שֶׁגָּלָה הַצָּרָה. בִּיּוֹן שְׂרָאוּ כָּךְ
 יִשְׂרָאֵל, שְׂמָחוּ. וּכְשֶׁשָּׁמְעוּ
 דְּבָרִים מִפִּי יְחֻזְקָאֵל, לֹא
 חָשְׁשׁוּ עַל גְּלוּתָם כְּלָל, שֶׁהֲרִי יִדְעוּ
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֲזַב אוֹתָם,
 וְכָל מַה שֶׁגָּלָה -
 גָּלָה בְּרִשׁוֹת.

כִּד נִחְתּוּ לְבָבֶל, אֶת־פֶּתְחוֹ שְׁמַיָא, וְשָׂרְאָת רוּחַ
 נְבוּזָאָה קְדִישָׁא עַל יְחֻזְקָאֵל, וְחָמָא כָּל מַה
 דְּחָמָא, וְאָמַר לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, הָא מְאִרִיכוֹן הַכָּא, וְכָל
 חֵילֵי שְׁמַיָא וְרִתִּיכוֹי, דְּאָתּוּ לְמִידְר בִּינֵיכוֹן. לֹא
 הֵימְנוּהוּ, עַד דְּאֶצְטְרִיךְ לְגַלְאָה כָּל מַה דְּחָמָא,
 וְאָרָא כָּךְ, וְאָרָא כָּךְ. וְאִי גַלֵּי יִתִיר, מַה דְּגַלֵּי כְּלָא
 אֶצְטְרִיךְ. בִּיּוֹן דְּחָמוּ יִשְׂרָאֵל כָּךְ, חֲדוּ. וְכִד שְׁמְעוּ
 מִלִּין מִפּוּמִיָּה דְּיְחֻזְקָאֵל, לֹא חֵיִישׁוּ עַל גְּלוּתָהוֹן
 כְּלָל, דְּהָא יִדְעוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שָׁבִיב לוֹן.
 וְכָל מַה דְּגַלֵּי בְּרִשׁוֹתָא גַלֵּי.

חָשְׁשׁוּ עַל גְּלוּתָם כְּלָל, שֶׁהֲרִי יִדְעוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֲזַב אוֹתָם, וְכָל מַה שֶׁגָּלָה - גָּלָה בְּרִשׁוֹת.

ספר אור הזוהר (עמוד 342)

יב) רבי יצחק איזיק מזידיטשוב למד ושנה בספר הקדוש "פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים הנה לספר שבחו, תהלתו מי יספר, וגם הלא נודע ומפרסם לאלפי ישראל אשר הסתופפו בצל גדל קדשתו ופרישותו, והיה מלא תורה וענוה וקדשה וטהרה, והיה בקי בש"ס ומדרשי רבותינו וזכרונם לברכה ומכילתא, ספרא וספרי, וזוהר הקדוש ותקוני זוהר ובבל כתבי האר"י וזכרונם לברכה עד להפליא, ונשמע מפי קדשו שהפרי עץ חיים למד ושנה מאה פעמים ואחד, וכן ספרי רבו הקדוש [רבינו צבי] היה רגיל על לשונו, ומסר נפשו על התורה והעבודה. והתפלל בעד כלל ישראל והמשיך להם שפע פרנסה והצלחה, ועד חצי שנותיו למד מתוך דחק ועני ונשמע מפי קדשו שהיה לומד בעמידה ובהרף נתבקעו צפרני ידיו מן הקר שהיה בביתו, ומזה תבין גדל קדשת עבודתו.

(עשר קדשות דף לו, מערכת ח, הרב הקדוש מורינו הרב יצחק איזיק מזידיטשוב) ולסיום דברינו נעתיק את אשר כתב בענין למוד הזוהר בספר עטרת צבי (חלק ג' דף לט עמוד א') וזה לשונו: אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לאורו (של הזוהר הקדוש), לילך ולהגות באמרי נעם בזיו זהר עליון, אור הקדוש חבו ממתקים וכלו מחמדים מים שאין להם סוף וקץ, להבין ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה מרפבה, ואיך להיות מרפבה (אל השכינה הקדושה) להתיחד ולהשיב נפש אל מקור מקום מחצבה ושרשה, וזאת נחלט ונשרש בנפשי, אשר מי שלא ראה אור ספר הזוהר, לא ראה אור מימיו, וכל שלא טעם מן מתוק האור לעינים וראי השמש שמור תלמיד חכמים העוסקים ומעמיקים בחכמה, לא טעם טעם סתרי תורה מימיו, בכמה הליכות עולם על כל קוץ תלי תלים של הלכות לאלפים ולרבבות, באשר תהלה לאל, זכינו לראות עולמנו בחיינו אחד מני אלף טעם עולם הבא ממש, מגדל מתיקת דבש נפת צוף דרכי הקדשה והיחוד, ברב חסדו השם עלינו, עד כאן לשונו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב